

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Συμπληρωματική / Περαιτέρω Ανάκριση - Ενέργειες και δυνατότητες του
Εισαγγελέα

Διατακτικό Βουλεύματος κατά τον ΚΠΔ.

Ορθή δικονομική αντιμετώπιση - από τη θεωρία στην πράξη

(Με αφορμή το υπ' αριθμ.29/2024 Βούλευμα Συμβ.Πλημ.Λευκάδας)

α) Για συμπληρωματική ανάκριση, με τη διαβίβαση της δικογραφίας από τον Ανακριτή, με το τυπικό πέρας της ανακρίσεως και την υπογραφή Εκθέσεως Γνωστοποίησης Ανάκρισης, ο Εισαγγελέας μπορεί να δώσει:

Παραγγελία για διενέργεια συμπληρωματικής ανάκρισης όταν (ο Εισαγγελέας)

κρίνει ότι χρειάζεται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή

(άρ.308παρ.1ΚΠΔ).

Σύμφωνα με το άρθρο 308παρ.1ΚΠΔ, « ... Για τον σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση ... υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. ...». Τα έγγραφα της ανάκρισης, δηλαδή η δικογραφία, διαβιβάζονται στον Εισαγγελέα, ώστε να εισάγει την υπόθεση στο Συμβούλιο και αυτό να κηρύξει το τέλος της κύριας ανάκρισης, **εκδίδοντας Βούλευμα για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη, για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του, για περαιτέρω ανάκριση ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο, που προβλέπονται στο άρθρο 310παρ.1^α,β,γ,δ,εΚΠΔ, μετά την υποβολή της Πρότασης από τον Εισαγγελέα, που ήδη έκρινε ότι δεν χρειάζεται παραγγελία για συμπληρωματική ανάκριση.** Ο Εισαγγελέας έχει τη δυνατότητα από τον Νόμο να κρίνει αν απαιτείται επιστροφή της δικογραφίας στον Ανακριτή για συμπλήρωση ανάκρισης. Στην πράξη δίνεται παραγγελία Συμπληρωματικής ανάκρισης (παραγγελία β') και ο Εισαγγελέας επιστρέφει τη δικογραφία ως «δευτεροεισακτική» στον Ανακριτή, όταν, για παράδειγμα, δεν έχει επισυναφθεί ουσιαστικός έγγραφο, όταν δεν έχει ληφθεί κατάθεση μάρτυρα που δήλωσε υποστήριξη κατηγορίας στο στάδιο της ανάκρισης, για λήψη κατάθεσης ανηλίκου κατά το άρ.227ΚΠΔ, κ.λ.π. δηλ. όταν το αποδεικτικό υλικό **οφθαλμοφανώς** έχει ελλείψεις, που ο Εισαγγελέας θεωρεί ότι πρέπει να συμπληρωθούν είτε για λόγους ουσιαστικής ανακάλυψης της αλήθειας είτε για «θεραπεία» δικονομικών πλημμελειών,

χωρίς όμως να μπορεί να κρίνει τις ενέργειες του Ανακριτή, ο οποίος ενεργεί την ανάκριση κατά τα άρθρα 248ΚΠΔ επ.

Συγκεκριμένοι κανόνες ως προς τη συγκεκριμένη «κρίση» του **Εισαγγελέα** δεν υπάρχουν, ούτε έχουν τεθεί από τον Νομοθέτη με τον ΚΠΔ και την Αιτιολογική Έκθεση ΝΚΠΔ. Ο Εισαγγελέας, αναλόγως την υπόθεση και το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας, **κρίνει κατά λειτουργική αρμοδιότητα και ανεξαρτησία**, αν πρέπει να επιστραφεί η δικογραφία στον Ανακριτή με παραγγελία β' ή αν πρέπει να απευθυνθεί στο Συμβούλιο, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 310ΚΠΔ (ορ.ειδ.κατωτέρω στοιχ.β'). Ο Εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη (άρ.27ΚΠΔ, άρ.246ΚΠΔ) και να διατάξει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης (άρ.30ΚΠΔ), όπως και τη διενέργεια προανακρίσεως υπό τις προϋποθέσεις του άρ.245ΚΠΔ. Σε όλες τις περιπτώσεις, με την επιστροφή της δικογραφίας ο Εισαγγελέας κρίνει ως προς την πληρότητα του ανακριτικού υλικού και με επόμενη παραγγελία δικονομικά δύναται να ζητήσει τη συμπλήρωσή του. Για τον λόγο αυτό η επιστροφή της δικογραφίας στον Ανακριτή γίνεται με «δεύτερη παραγγελία»¹, η δε δικονομική δυνατότητα του Εισαγγελέα δεν αναφέρεται ρητώς σε άρθρο του ΚΠΔ, αλλά αντλείται από το άρθρο 308παρ.1ΚΠΔ σε συνδ. με τα άρ.27ΚΠΔ και άρ.246ΚΠΔ. Σε κάθε περίπτωση, η ανώτερη εποπτεία στην Ανάκριση ανήκει στον Εισαγγελέα Εφετών, στον οποίο, ορθότερα, στην πράξη θα πρέπει να απευθύνονται προς ενημέρωση αμφότεροι οι δικαστικοί λειτουργοί (Ανακριτής και Εισαγγελέας) πριν τη διαβίβαση ή επιστροφή της ανακριτικής δικογραφίας.

β) Για περαιτέρω ανάκριση, ο Εισαγγελέας έχει τη δυνατότητα να απευθυνθεί στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών – ποιες οι προϋποθέσεις υποβολής της Προτάσεως –

το Δικαστικό Συμβούλιο α) είτε διατάσσει περαιτέρω ανάκριση, β) είτε απέχει να αποφανθεί έως την υποβολή συμπληρωματικής Προτάσεως με αίτημα στην ουσία.

Αν ο Εισαγγελέας θεωρεί ότι η διάταξη της περαιτέρω ανάκρισης θα πρέπει να τεθεί υπό την κρίση του Συμβουλίου, έχει τη δυνατότητα να υποβάλει σχετική Πρόταση στο Συμβούλιο, ζητώντας να διαταχθεί από αυτό (το Συμβούλιο) περαιτέρω ανάκριση κατ' αρ.310παρ.1δ'ΚΠΔ. (στον.Αργ.Καρρά, Ερμ.ΚΠΔ, 2016, άρ.308ΚΠΔ, σελ.575²). Η επιλογή για παραγγελία προς τον Ανακριτή (βλ.ανωτ.υπό στοιχ.α') και την επιστροφή της δικογραφίας **επαφίεται στην κρίση του Εισαγγελέα που θα χειριστεί την**

¹ Για το θέμα της δυνατότητας διαφωνίας του Ανακριτή ή μη σε παραγγελία του Εισαγγελέα, καθώς και τα πλαίσια - όρια στα οποία μπορεί αυτή (η διαφωνία) να κινηθεί με τον ΝΚΠΔ, θα αποτελέσει αντικείμενο επόμενης Μελέτης. *Ιδίως αναφέρεται η περιοριστική απαρίθμηση στο άρ.247ΚΠΔ, η κατάργηση των παρ.1,3 του άρ.248Π.ΚΠΔ, η αναφορά του άρ.307περ.αΚΠΔ σε προτάσεις του Εισαγγελέα η ενός διαδικού, που ελέγχονται συνδυαστικά στα πλαίσια του ΝΚΠΔ.*

² Μολονότι από τη διατύπωση του εδ.β της παρ.1 στο άρ.308ΚΠΔ, που ορίζει ότι ο εισαγγελέας δικαιούται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή, αν κρίνει ότι η ανάκριση χρειάζεται συμπλήρωσης, συνάγεται, καταρχήν, πως δεν μπορεί αν υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο για περαιτέρω ανάκριση, ωστόσο δεν αποκλείεται μια τέτοια δυνατότητα, αν ο εισαγγελέας θεωρεί ότι η διάταξη της περαιτέρω κύριας ανάκρισης θα πρέπει να τεθεί υπό την κρίση του συμβουλίου».

υπόθεση. Πλην, όμως, στον ΚΠΔ δεν απαγορεύεται, ρητώς ή σιωπηρώς, η υποβολή σχετικής Προτάσεως προς το Συμβούλιο, που ως επιλογή, τελικώς, εξαρτάται από την κρίση του Εισαγγελέα³, που δεν υπόκειται (η κρίση) σε συγκεκριμένους κανόνες. Στην περίπτωση που ο φάκελος της ανακριτικής δικογραφίας (τα έγγραφα που διαβιβάζονται ... αρ.308παρ.1ΚΠΔ) είναι πλήρης, οι ανακριτικές πράξεις για τη διερεύνηση της υπόθεσης έχουν γίνει, τα αποδεικτικά στοιχεία για την πληρέστερη διερεύνηση της υπόθεσης έχουν επισυναφθεί, αλλά η ανάγκη διεξαγωγής περαιτέρω ανακρίσεως προκύπτει από την ανάλυση και σχολιασμό των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας, με τη συγγραφή της Εισαγγελικής Προτάσεως, τότε με την Πρόταση δεν απαγορεύεται από τη δικονομία να ζητηθεί από το Συμβούλιο να διαταχθεί περαιτέρω ανάκριση, για τους συγκεκριμένους λόγους που μνημονεύονται αιτιολογημένα από τον Εισαγγελέα⁴. Η δυνατότητα αυτή του Εισαγγελέα να απευθυνθεί στο Συμβούλιο προκύπτει από το άρ.310παρ.1δΚΠΔ σε συνδ. αρ.138ΚΠΔ και άρ.30παρ.4-2ΚΠΔ, 308ΚΠΔ-307δΚΠΔ, όταν κρίνει ότι πρέπει να απευθυνθεί στο Συμβούλιο προτείνοντας περαιτέρω ανάκριση - ανακριτική πράξη, που θα είναι απαραίτητη για τον εμπλουτισμό αποδεικτικού στοιχείου στο υλικό (χωρίς το Συμβούλιο να δεσμεύεται από την πρόταση του εισαγγελέα ως προς την ανακριτική πράξη) - το οποίο (το υλικό της δικογραφίας) όμως είχε διαβιβασθεί πλήρες από τον Ανακριτή με το τυπικό πέρας της ανακρίσεως - και θα ενισχύσει τον βαθμό της αποδεικτικής ωριμότητας ή, ιδίως, για την επανάληψη άκυρης πράξης στην ανάκριση.

Πόσο μάλλον όταν το Συμβούλιο με Βούλευμα μπορεί να διατάξει περαιτέρω ανάκριση, έπεται ότι το αντίστοιχο δικονομικό δικαίωμα δεν αναιρείται στον Εισαγγελέα⁵ με την Πρότασή του για την έκδοση Βουλεύματος⁶, ιδίως όταν με τη διαβίβαση της δικογραφίας είναι εμφανώς συναγόμενη και η άρνηση του Ανακριτή, π.χ. με την έκδοση Τυπικής Κλήσης⁷, με την επισύναψη εγγράφου στη δικογραφία που χαρακτηρίζει τις σωματικές βλάβες ως Βαριά σωματική βλάβη (αν και δεν προκύπτουν τα είδη βλάβης άνευ γνώσεων ιατρικής επιστήμης). Επιχείρημα υπέρ των ανωτέρω αντλείται, ιδίως, α) λαμβάνοντας υπόψιν ότι όταν υποβληθεί αίτημα από διάδικο για

³ Α.Π. 1637/1998, Ποιν.Χρ.1999,928: «Επομένως, κάθε πρόταση του Εισαγγελέα προς το Συμβούλιο για να διαταχθεί συμπληρωματική-περαιτέρω ανάκριση, χωρίς να περιλαμβάνει κάποια από τις ανωτέρω περιπτώσεις, δεν είναι πρόταση επί της ουσίας της υποθέσεως, εντεύθεν δε, το μετά από μία τέτοια εισαγγελική πρόταση εκδιδόμενο βούλευμα, το οποίο αποφαινεται επί της ουσίας της υποθέσεως, πάσχει από ακυρότητα για έλλειψη ακροάσεως του Εισαγγελέα και είναι κατά τα ανωτέρω αναιρετέο».

⁴ Διαφορετικό το θέμα, όταν ο εισαγγελέας κρίνει ότι η διενεργηθείσα ανάκριση δεν είναι πλήρης και χρειάζεται να συμπληρωθεί, οπότε επιστρέφει τη δικογραφία στον ανακριτή για περαιτέρω ανάκριση, αναφέροντας τις ανακριτικές πράξεις που πρέπει να εκτελεστούν (που αναφέρεται στον Αθ.Ζαχαριάδη, Ερμ. Ο ΝΚΠΔ, άρ.308, σελ. 1929).

⁵ Συμβ.Α.Π.171/1996, Ποιν.Χρ.1996,1600: «Επομένως, κάθε πρόταση του Εισαγγελέα προς το Συμβούλιο, όπως διαταχθεί συμπληρωματική κυρία ανάκριση ή προανάκριση, χωρίς καμιά από τις ανωτέρω περιπτώσεις, δεν είναι τέτοια επί της ουσίας της υποθέσεως και το, επί τη βάση της προτάσεως αυτής, μετά από έρευνα της ουσίας της υποθέσεως, εκδιδόμενο βούλευμα είναι άκυρο και αναιρετέο...».

⁶ Στον Α.Ζαχαριάδη, Ερμ. Ο ΝΚΠΔ, άρ.310, σελ.1988: «Στο Διάγραμμα του ΣχΚΠΔ 1932, σελ.281 είχε προκριθεί και η θέσπιση ρητής προβλέψεως έτσι ώστε «να δύναται το Συμβούλιον να προχωρήσει εις την εκτίμηση της ουσίας της υποθέσεως, όταν ο Εισαγγελεύς ζητή περαιτέρω ανάκρισιν, χωρίς να υποβάλη ουσιαστικήν πρότασιν, ...»

⁷ Πρβλ. Εφ.Αθηνών 1399/1988, Ποιν.Χρ.1988, 788, Επί τοιαύτης ρητής ή σιωπηρής κρίσης του ανακριτή, η τυχόν διαφορετική γνώμη διαδίκου ή Εισαγγελέα δεν επιβάλλεται στον ανακριτή, αλλά το Συμβούλιο επιλύει τη διαφωνία.

διενέργεια συμπληρωματικής ανακρίσεως, ο Εισαγγελέας μπορεί να εισάγει Πρόταση και για το εν λόγω αίτημα διαδίκου, ακόμη και αν έχει τοποθετηθεί επί της ουσίας (βλ. Εισ. Προτάσεις στο Συμβ. ΑΠ1486/2011), β) από την εξουσία του Συμβουλίου Εφετών, με Πρόταση του Εισαγγελέα⁸ για «περαιτέρω ανάκριση», να ακυρώσει το Πρωτόδικο Βούλευμα και, κατά κυρίαρχο τρόπο, να κρατήσει την υπόθεση και να αποφανθεί σύμφωνα με τα άρθρα 316, 318, 319ΚΠΔ ό,τι ακριβώς και το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών κατά τα άρθρα 309–315ΚΠΔ. Έτσι, το Συμβούλιο Εφετών Δυτικής Στ. Ελλάδας, με το υπ' αριθμ. 28/2024 Βούλευμα (αδημ.) διέταξε περαιτέρω ανάκριση για επανάληψη άκυρης δικονομικής πράξης, ακυρώνοντας το Πρωτόδικο Βούλευμα μετά από Έφεση του κατηγορούμενου, με Πρόταση του Εισαγγελέως Εφετών, με την οποία ζήτησε την περαιτέρω ανάκριση για τον λόγο αυτόν⁹. Η διενέργεια περαιτέρω συμπληρωματικής ανακρίσεως και όταν ζητηθεί από τους διαδίκους ή τον Εισαγγελέα¹⁰, δεν διατάσσεται υποχρεωτικώς, αλλά απόκειται στην κυριαρχική κρίση

⁸ Βλ. στον Χ. Σεβαστίδη, ΕρμΚΠΔ, άρθρο 312, σελ. 3943, αριθμ. 17.

⁹ Πρόταση Αντ. Εφετών Π. Παναγιωτόπουλου που έγινε δεκτή στο Βουλ. Συμβ. Εφ. Δυτ. Στ. Ελλάδας 28/2024, αδημ.: «ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΥΠΙΚΑ ΔΕΚΤΗ Η ΕΦΕΣΗ ... ΝΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ ΑΚΥΡΗ Η ... ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΑΡΤΥΡΑ . ΝΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ ΑΚΥΡΟ ΤΟ 14/2024 ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΣΥΜΒ. ΠΛΗΜ. ΛΕΥΚΑΔΑΣ. ... ΝΑ ΔΙΑΤΑΧΘΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΚΡΙΣΗ προκειμένου να α) ... β) ... ».

¹⁰ Πρβλ. Στο Συμβ. Α. Π. 1486/2011, Α ΝΟΜΟΣ, όπου αναφορά εκ των Προτάσεων Εισ. Εφ. Κέρκυρας Λ. Σοφουλάκη:

«Επί του πρώτου αιτήματος:

- Κατά το άρθρο 312 ΚΠΔ, το συμβούλιο διατάσσει περαιτέρω ανάκριση, αν, πλην άλλων, θεωρεί απαραίτητο να γίνουν ορισμένες ανακριτικές πράξεις, λ.χ. να εξεταστούν μάρτυρες, να διεξαχθεί πραγματογνωμοσύνη, κλπ. Το αν πρέπει να διαταχθεί περαιτέρω ανάκριση, απόκειται στην κυριαρχική κρίση του δικαστικού συμβουλίου, στο οποίο ανήκει η κυριαρχική εξουσία εκτίμησης των αποδείξεων, αρκεί τούτο να αιτιολογεί την κρίση του για την ύπαρξη ή όχι αποχρωσών ενδείξεων ενοχής (Ολ. ΑΠ 9/2001, ΠΧ ΝΑ. 788, ΑΠ 1158/2001 ΠΧ ΝΒ. 415). Αν υποβληθεί φυσικά αίτημα για περαιτέρω ανάκριση από διάδικο, το συμβούλιο πρέπει να απαντήσει αιτιολογημένα και τέτοια αιτιολογία θεωρείται ότι υπάρχει στο βούλευμα, το οποίο σιωπηρώς απέρριψε το αίτημα της κατηγορουμένης, για περαιτέρω ανάκριση, αφού το συμβούλιο αποφάνθηκε οριστικά επί της ουσίας και αιτιολογεί της ύπαρξης επαρκών ενδείξεων ενοχής της, ως εν προκειμένω συνέβη (ΑΠ 1158/2001 ο.π., 494/2001, ΠοινΝμλγ ΑΠ 2001 144, παγ. νμλγ). Εν πάσει όμως περιπτώσει, ενόψει της νέας θέσης του ακυρωτικού, επί του προβληθέντος αιτήματος εκθέτουμε, ότι στην ερευνώμενη υπόθεση οι υπάρχουσες αποδείξεις είναι πλέον ή επαρκείς για το σχηματισμό ασφαλούς δικαστικής κρίσης και δεν θεωρούμε απαραίτητη την διενέργεια περαιτέρω ανάκρισης (ΑΠ 1158/2001).

Επί του δευτέρου αιτήματος:

Κατά το άρθρο 183ΚΠΔ, αν απαιτούνται ειδικές γνώσεις ορισμένης επιστήμης ή τέχνης για να γίνει ακριβής διάγνωση και κρίση κάποιου γεγονότος, οι ανακριτικοί υπάλληλοι ή το δικαστήριο μπορούν αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση κάποιου διαδίκου ή του εισαγγελέα να διατάξουν πραγματογνωμοσύνη. Η ίδια η διατύπωση της παρούσας διάταξης ("μπορούν ... να διατάξουν πραγμ/σύνη"), παρέχει τη σαφή της έννοια, ότι απόκειται στην ανέλεγκτη αναιρετικά κρίση του δικαστηρίου (ή αντίστοιχα του συμβουλίου) η αποδοχή ή απόρριψη αιτήματος του κατηγορούμενου κ.λπ. διαδίκων για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης (ΑΠ 874/2004, ΠΧ ΝΕ 414, 1443/2001, αδημ. σκέψη, 703/2000 ΠΧ ΝΑ 53 παγ. νμλγ). Αν όμως υποβληθεί αίτημα εκ μέρους του εισαγγελέα ή διαδίκου, κατά τρόπο όμως ορισμένο (ΑΠ 1411/2006, ΠοινΔ 2007.244), το δικαστήριο οφείλει να απαντήσει (ΑΠ 1879/2001, ΠΛογ 2001.2367), χωρίς ωστόσο και να αιτιολογήσει την αρνητική απόφασή του περί τούτου (επί βουλεύματος ΑΠ 874/2004, ΠΧ ΝΕ 414). Πέρα από το ότι το υποβαλλόμενο αίτημα ενέχει αοριστία, γιατί δεν αναφέρεται με λεπτομέρεια το θέμα και το αντικείμενο του αιτήματος, στην συγκεκριμένη υπόθεση κρίνουμε ότι είναι επαρκή και απολύτως διαφωτιστικά τα εις βάρος της κατηγορουμένης συλλεγόμενα αποδεικτικά στοιχεία της ανακρίσεως (μαρτυρικές καταθέσεις και έγγραφα) τα οποία οδηγούν αναμφίβολα σε ακριβή διάγνωση και ασφαλή κρίση των γεγονότων, ώστε δεν απαραίτητη η διενέργεια γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης. Αλλωστε, η¹⁰ ίδια η κατηγορουμένη με δική της πρωτοβουλία προσκόμισε την προαναφερόμενη ιδιωτική γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, η οποία συνεκτιμήθηκε

του Συμβουλίου να διατάξει ή μη τη διενέργεια αυτή ... (στον Αθ.Κονταξή, ΚΠΔ, 2006, άρ.312ΚΠΔ, σελ. 2026).

Το Διατακτικό του Βουλεύματος – οι δύο δυνατότητες του Συμβουλίου κατά τον ΚΠΔ:

Με την υποβολή Προτάσεως, το Συμβούλιο έχει τις εξής δυνατότητες: **α) είτε να συμπορευτεί με το αίτημα που εισάγεται με την Εισαγγελική πρόταση για περαιτέρω ανάκριση**, περιορίζοντας ή εμπλουτίζοντας τις ανακριτικές πράξεις που ζητήθηκαν με την Εισαγγελική Πρόταση (χαρακτηριστικά Συμβ.Πλημ.Θεσπρωτίας 86/2015, αδημ.¹¹, που εκδόθηκε μετά από εισαγγελική πρόταση για περαιτέρω

προσκόμισε την προαναφερόμενη ιδιωτική γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, η οποία συνεκτιμήθηκε και συναξιολογήθηκε μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία της δικογραφίας. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και το αίτημα της αυτό.

¹¹ Συμβ.Πλημ.Θεσπρωτίας 86/2015, αδημ. (πράξεις άρ.299παρ.1ΠΚ, 242παρ.1,3ΠΚ, 375παρ.2-1ΠΚ) που εκτίμησε το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν στα πλαίσια της προκαταρκτικής εξέτασης και της κύριας Ανακρίσεως και ειδικότερα τα έγγραφα, τις καταθέσεις των μαρτύρων, σε συνδυασμό με την απολογία ...:

(σελ.45-47) «...Σύμφωνα, λοιπόν, με τα προαναφερόμενα οι αποδείξεις που συγκεντρώθηκαν από τη μέχρι τώρα διενεργηθείσα κύρια ανάκριση δεν κρίνονται πρόσφορες για την διαμόρφωση ασφαλούς κρίσεως περί της υπέρθεσης ή μη αποχρωσών ενδείξεων ενοχής. Επομένως, είναι αναγκαία η συμπλήρωση τους προκειμένου να διερευνηθεί εάν πράγματι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τα εγκλήματα για τα οποία κατηγορούνται. Για το σκοπό αυτό πρέπει περαιτέρω: 1) επισυναφθούν στην ανακριτική δικογραφία το πιστοποιητικό θανάτου και η ληξιαρχική πράξη θανάτου της ..., 2) κληθεί προσέλθει μάρτυς ιατρός που συντάξε τη βεβαίωση θανάτου της ..., ώστε καταθέσει σχετικά με την αιτία θανάτου, τις συνθήκες διαβίωσης που εντόπισε εντός της οικίας του ζεύγους κατά την επίσκεψή του για την σύνταξη της ανωτέρω βεβαίωσης, την ύπαρξη ή μη ηλεκτρικής συσκευής οξυγόνου εντός της οικίας, την ώρα της ημέρας κατά την οποία, συντάχθη η βεβαίωση, καθώς και αν κατά τη σύνταξη της βεβαίωσης χρησιμοποίησε φακό ένεκα του γεγονότος ότι η οικία της θανούσας δεν ηλεκτροδοτείτο, 3) κληθεί προσέλθει ως μάρτυς ο θεράπων ιατρός των θανόντων ..., ο οποίος καταθέσει, κατά το δυνατόν, λεπτομερώς για τις συνθήκες διαβίωσης του ζεύγους, τόσο πριν όσο και μετά το θάνατο της συζύγου, καθώς και για την κατάσταση της υγείας αυτών, όπως την αντελήφθη κατά την ιατρική τους παρακολούθηση και για τα φάρμακα που τους χορηγούσε, 4) κληθεί προσέλθει ιατρός παθολόγος εκ του τηρούμενου στο παρόν Πρωτοδικείο καταλόγου πραγματογνωμόνων, όστις γνωματεύσει σχετικά με το αν το αρνητικό πόρισμα της ως άνω τοξικολογικής εξέτασεως συνάδει με την εκ μέρους του θανόντος λήψη ηρεμιστικών προ του θανάτου του, 5) κληθεί προσέλθει μάρτυς ο συντάξας την από 22-11-2010 έκθεση αυτοψίας αστυνομικός, υπαρχιφύλακας, όστις καταθέσει, κατά το δυνατόν, λεπτομερώς για τις συνθήκες διαβίωσης που αντελήφθη στην οικία του θανόντος κατά την πολύωρη, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, παραμονή του κατά τον χρόνο θανάτου, ίδια, δε, αν διαπίστωσε την ύπαρξη τρωκτικών εντός αυτής, 6) κληθεί προσέλθει μάρτυς όστις καταθέσει, κατά το δυνατόν, λεπτομερώς για τις συνθήκες διαβίωσης που αντελήφθη κατά το χρόνο θανάτου του, ότε και επεσκέφθη την οικία αυτού, 7) κληθούν προσέλθουν οι προτεινόμενοι, εκ της πρώτης κατηγορουμένης, μάρτυρες, 8) κληθεί προσέλθει μάρτυς η δικαστική επιμελήτρια του Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας,, ήτις αφού προσκομίσει την έκθεση επίδοσης, εις τον θανόντα, της προσωρινής διαταγής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας, η οποία διέτασσε την συντηρητική κατάσταση της περιουσίας αυτού, καταθέσει, ίδια, δε, στην περίπτωση που τούτη (προσωρινή διαταγή) επεδόθη αυτοπροσώπως στον θανόντα, περί του αν η κατάσταση της υγείας του τελευταίου του επέτρεπε να επιμελείται των υποθέσεών του, 9) διοριστούν ως πραγματογνώμονες, ο ψυχίατρος και ιατρός νευρολόγος, εκ του τηρούμενου στο παρόν Πρωτοδικείο καταλόγου πραγματογνωμόνων, οίτινες, αφού λάβουν γνώση των όσων ιατρικών βεβαιώσεων υπάρχουν στη δικογραφία, ιατροδικαστικής έκθεσης, τοξικολογικής ανάλυσης και οποιουδήποτε εγγράφου, καθώς και όλων των καταθέσεων, μεταξύ των οποίων και των ανωτέρω διαταχθέντων, ίδια αυτής του θεράποντος ιατρού, καθώς και του ιατρικού φακέλου που τυχόν τηρείται σε Νοσοκομείο ή Κλινική της περιφέρειας της Ηλείου, ίδια του Νοσοκομείου να καταθέσουν – γραπτώς ή προφορικώς - για την πάθηση που εμφάνιζε ο και αν η μέτεπειτα, αλλαγή της προσωπικότητας, η αδυναμία στην αντιληπτική ικανότητα και η αλλαγή της όψης του

ανάκριση, με Εισηγητή αξιόλογο Δικαστικό Λειτουργό Α.Ρ. και αιτιολογία στις σελίδες 27-47, με πλήρη ανάλυση και συσχέτιση των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας (ως ακριβώς ακολουθήθηκε και στην υπ' αριθμ.76/2015 Πρόταση με ανάδειξη των αμφιβολιών και υπονοιών από την αξιολόγηση του πλήρους φακέλου και των αποδεικτικών στοιχείων)), β) είτε να διαφωνήσει με το Σκεπτικό στην Πρόταση, οπότε θα πρέπει να απέχει να αποφανθεί έως την υποβολή Προτάσεως επί της ουσίας από τον Εισαγγελέα. Ακόμη και αν η άποψη του Συμβουλίου είναι διαφορετική ως προς τη δικονομική ενέργεια του Εισαγγελέα να υποβάλει Πρόταση, δεν έχει άλλη δυνατότητα από το να απέχει να αποφανθεί έως την υποβολή Προτάσεως επί τη κατηγορίας (χαρακτηριστικά Συμβ.Πλημ.Θεσπρωτίας 13/2019¹², αδημ., μετά

θανόντος οφείλεται στην εγκεφαλική ατροφία, ίδια, δε, να καταθέσουν, μόνο στην περίπτωση που τούτο δύναται να συναχθεί ευχερώς από τα εμπειροχόμενα στην δικογραφία αποδεικτικά μέσα, αν ήταν δυνατό αυτός ο άνθρωπος να συμμετέχει σε συμβόλαια αγοραπωλησίας από το έτος 2004 και εντεύθεν. 10) κληθεί προσέλθει πρώτη κατηγορούμενη απολογηθεί για την πράξη της Υπεξαίρεσης από κοινού, ποσού άνω των 120.000Ευρώ κατ' εξακολούθηση, για την οποία της έχει ασκηθεί η ποινική δίωξη. 11) διαταχθεί η άρση του τραπεζικού απορρήτου κάθε λογαριασμού με δικαιούχους τους δύο πρώτους κατηγορούμενους και της στα υπάρχοντα στην υποκαταστήματα τραπεζών ALPHA BANK, EUROBANK, ΕΘΝΙΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ, προκειμένου να χορηγηθούν αναλυτικά στοιχεία αναφορικά με την ύπαρξη, τον αριθμό, το είδος, την κίνηση και τα τυχόν υπόλοιπα όλων των λογαριασμών (ατομικών/κοινών) τραπεζικών καταθέσεων που υπάρχουν από το έτος 2002 επ' ονόματι των τριών τούτων προσώπων με το ύψος των καταθέσεων σε ένα έκαστο των λογαριασμών αυτών για το χρονικό διάστημα από 01.01.2002 μέχρι και σήμερα, σε περίπτωση δε υπάρξεως κοινών λογαριασμών να αναφερθούν τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας και οι ακριβείς διευθύνσεις κατοικίας των τυχόν συνδικαιούχων, 12) αφού ανευρεθεί η διεύθυνση τους από την Τράπεζα, όπου διατηρούν τον λογαριασμό που αναγράφεται στις αναφερόμενες ως άνω τραπεζικές επιταγές, κληθούν προσέλθουν οι μάρτυρες , προκειμένου καταθέσουν περί των συναλλαγών, που διατηρούσαν με τον υπέργηρο θανόντα, για τις οποίες (συναλλαγές) εξέδωσαν και τις οικείες τραπεζικές επιταγές, 13) κληθεί προσέλθει μάρτυς επαγγέλματος μεσίτης, όστις επιχειρεί εις την ευρύτερη περιοχή της τοποθεσίας των ακινήτων που ο προκειμένου να καταθέσει περί της εμπορικής αξίας αυτών, 14) εφόσον κατά την ανακριτική έρευνα και δη μετά το πέρας των προαναφερθέντων ανακριτικών πράξεων προκόψουν ενδείξεις ενοχής ληφθεί απολογία των λοιπών κατηγορούμενων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ συμπληρωματική κύρια ανάκριση, προκειμένου να διενεργηθούν οι ακόλουθες αναφερόμενες απαραίτητες ανακριτικές ενέργειες: (επανάληψη των ανωτέρω).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε ».

¹² Συμβ.Πλημ.Θεσπρωτίας 13/2019, αδημ. που εκδόθηκε μετά από αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού που συγκεντρώθηκε κατά τη διενεργηθείσα κύρια ανάκριση, την προκαταρκτική εξέταση και στην αστυνομική προανάκριση που προηγήθηκαν, αξιολογούμενο κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης και ειδικότερα από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, όλα τα έγγραφα της δικογραφίας και τις απολογίες των κατηγορουμένων:

(σελ. 18,19) «.... Συνεπώς το παρόν Συμβούλιο δεν κρίνει σκόπιμο να διατάξει περαιτέρω ανάκριση ως προς την κακουργηματική πράξη της ιχθυοκλοπής για την οποία κατηγορούνται οι κατηγορούμενοι, όπως προτείνει η Εισαγγελέας με την προαναφερόμενη πρότασή της. Κατόπιν όλων των ανωτέρω το παρόν Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να απέχει να αποφανθεί για τις κατηγορίες που αποδίδονται στο σύνολό τους στους κατηγορούμενους, μέχρι τη δέουσα υποβολή της σχετικής συμπληρωματικής εισαγγελικής πρότασης σχετικά με την αποδιδόμενη στους κατηγορούμενους κατηγορία για την κακουργηματική πράξη της ιχθυοκλοπής τελεσθείσας από περισσότερα άτομα από κοινού και κατ'εξακολούθηση (άρθρα 1, 5 παρ.1, 12, 14 παρ. 1, 16, 17, 18 εδ. α' και β', 26 παρ. 1 εδ. α', 27, 45, 51, 52, 53, 57, 60, 61, 63, 94, 98 του Ποινικού Κώδικα, 2 περ.α', 5 και 6 του Ν. 1300/1982 σε συνδυασμό με το άρθρο 17 παρ. 5 του Ν.Δ. 420/1970).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΕΧΕΙ να αποφανθεί επί της με αριθμό 81/2018 πρότασης της Αντεισαγγελέως Πλημμελειοδικών Θεσπρωτίας, μέχρις ότου υποβληθεί στο παρόν Συμβούλιο συμπληρωματική έγγραφη πρόταση της ως

από εισαγγελική πρόταση για τις αμφιβολίες ως προς τα κλοπιμαία μετά από συγκερασμό καταθέσεων και Εκθέσεων Κατάσχεσης και δυσχέρεια στον επακριβή προσδιορισμό της πράξης...). Με την υποβολή της συμπληρωματικής Προτάσεως επί της ουσίας, το Συμβούλιο έχει και τη δυνατότητα εκ των υστέρων να διατάξει περαιτέρω ανάκριση κατά την άρ.310παρ.1περ.δ'ΚΠΔ, με την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού και της Προτάσεως, παρόλο που πριν απείχε να αποφανθεί.

Με την εισαγωγή της Προτάσεως, το Συμβούλιο θα προχωρήσει στην έκδοση Βουλεύματος και δεσμεύεται από το άρθρο 310ΚΠΔ ως προς το Διατακτικό του. Προς αυτήν την ορθή δικονομική κατεύθυνση που αιτιολογείται, ιδίως, με τα ανωτέρω Βουλεύματα δεν μπορεί να δικαιολογηθεί δικονομικώς και να στηριχτεί στον δικονομικό Νόμο το Σκεπτικό και το Δίτακτικό στο υπ' αριθμ.29/2024 Βούλευμα Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λευκάδας, σύμφωνα με το οποίο:

Η τελευταία με την υπό κρίση με αριθμό 28/15.7.2024 πρότασή της, κρίνοντας ότι ναι μεν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής εις βάρος του κατηγορούμενου για τις πράξεις της εξύβρισης και της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης από μόνιμο σύντροφο, πλην όμως ως προς την πράξη αυτή, θεωρώντας ότι δεν δύναται να διαγνωσθεί το είδος της σωματικής βλάβης που υπέστη η εγκαλούσα, γεγονός που επιδρά στη νομική διερεύνηση για την στοιχειοθέτηση της πράξης της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης και δη της βαριάς για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, εισάγει την υπόθεση στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, προκειμένου αυτό να διατάξει τη συμπλήρωση της ανάκρισης προκειμένου να διενεργηθεί ιατρική πραγματογνωμοσύνη, να καταθέσει ο ιατρός του Γενικού Νοσοκομείου ; που επιλήφθηκε του περιστατικού και να καταθέσει συμπληρωματικώς η εγκαλούσα

Ωστόσο, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην προπαρατεθείσα νομική σκέψη, ο εισαγγελέας δεν έχει τη δυνατότητα εκ του νόμου μετά τη διαβίβαση σ' αυτόν της δικογραφίας από τον ανακριτή να απευθυνθεί αμέσως στο δικαστικό συμβούλιο με πρόταση για συνέχιση της ανάκρισης, διότι μια τέτοια πρόταση είναι νομικά αστήρικτη. Για το λόγο αυτό, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η εισαγωγή της υπό κρίσης υπόθεσης στο παρόν

Συμβούλιο και να διαταχθεί η επιστροφή της δικογραφίας στην αρμόδια Εισαγγελέα, προκειμένου να πράξει τα νόμιμα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη την εισαγωγή της υπόθεσης στο παρόν Δικαστικό Συμβούλιο.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή της δικογραφίας στην αρμόδια Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Λευκάδας.

κατηγορούμενους κατηγορία για την πράξη της ιχθυοκλοπής τελεσθείσας από περισσότερα άτομα από κοινού και κατ'εξακολούθηση που φέρονται ότι τέλεσαν από τον Ιανουάριο του έτους 2015 έως2016».

διότι: **α)** έχει εισαχθεί Πρόταση προς το Συμβούλιο (άρ.308παρ.2ΚΠΔ) με εκτίμηση αποδεικτικού υλικού και αξιολόγηση της ουσίας της υπόθεσης¹³ και το Συμβούλιο υποχρεούται να εκδώσει το Διατακτικό μέσα στα όρια του άρθρου 310ΚΠΔ, στο οποίο

¹³ **Συμπέρασμα της Προτάσεως μετά την αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού:**

Δ) Λαμβανομένων υπόψιν όλων όσων εξετάθησαν προκύπτει αναντίλεκτα ότι, μεταξύ των δύο μόνιμων συντρόφων υπήρξε φραστικό επεισόδιο, που εξελίχτηκε επιθετικά και άμεσα σε βιαιοπραγία, κατά την οποία υπέστη βαρύτατο ξυλοδαρμό η , η οποία συνοικούσε στην ίδια στέγη με τον κατηγορούμενο, διακατεχόμενοι αμφότεροι από πρόθεση μονίμου συμβίωσης, παρουσιάζόμενοι κοινωνικά ως μονίμοι σύντροφοι, έτσι ώστε σύμφωνα με το Ν.3500/2006 να υπάγονται στην έννοια της «οικογένειας» κατά την έννοια του άρ.1παρ.2γ του ως άνω Νόμου. Ο κατηγορούμενος κατάφερε χτυπήματα στην εγκαλούσα, επιτιθέμενος με μένος απέναντί της, συνδυάζοντας το γεγονός ότι οι γροθιές, τα χτυπήματα, οι κλωτσιές και όλη η βίαιη συμπεριφορά προήλθε από μυϊκά δυνατότερο δράστη, αφού ως άνδρας και έχει αυξημένη μυϊκή δύναμη απέναντι σε γυναικεία ανατομία. Δεν σταμάτησε να ξυλοκοπάει με τα χέρια του την παθούσα, ούτε όταν την είδε να αιμορραγεί στο πρόσωπο, ούτε όταν ήταν πληρως αντιληπτό ότι απαιτούνταν η μεταφορά της στο Νοσοκομείο, αποβλέποντας σε κάθε περίπτωση να της προκαλέσει σωματική βλάβη και μάλιστα βαριά, όπως σαφέστατα καταδεικνύεται από τα παραγωγικά αίτια της αδιάκοπης μανιώδους επιθέσεως που ενήργησε απέναντι στο, πιο αδύναμο από αυτόν, θύμα, ενώ η επιδίωξή του προκύπτει από τη συνολική του συμπεριφορά, με έμφαση στην γρονθοκόπηση του θύματος ακόμη και όταν αυτό ήταν ήδη χτυπημένο στο κεφάλι, να προσπαθεί να αντιληφθεί τον λόγο της βιαιοπραγίας σε βάρος της, που συνεχιζόταν από τον πρώτο κατηγορούμενο απέναντι σε γυναίκα που δεν μπορούσε καν να αμυνθεί, αφού πονούσε πολύ στην περιοχή της μέσης, είχε υποστεί κακώσεις σπλαχνικού κρανίου και είχε υποστεί τον ξυλοδαρμό που ανωτέρω περιγράφηκε λεπτομερώς, έχοντας μόλις αποφύγει τα εγκαύματα στον οφθαλμο με το τσιγάρο που κρατούσε ο κατηγορούμενος και έχοντας ακούσει ότι θα είναι η τελευταία της ημέρα στη ζωή. Πλην, όμως, από την ανάγνωση της ανωτέρω Ιατρικής Βεβαίωσης δεν μπορεί να διαγνωστεί, ιδίως άνευ ιατρικών γνώσεων, το είδος της σωματικής κάκωσης που υπέστη η , γεγονός που επιδρά στη νομική διερεύνηση για τη στοιχειοθέτηση της πράξης για την οποία κατηγορείται ο (βλ. και ισχυρισμούς κατ'νου στο Απολογητικό Υπόμνημα). Τονίζεται, δε, ότι η σωματική κάκωση μπορεί να είναι ταυτόχρονα και βλάβη της υγείας χωρίς να είναι τούτο απαραίτητο. Αλλά και η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς σωματική κάκωση. Σωματική κάκωση είναι κάθε εξωτερική επενέργεια επί του σώματος, ενώ βλάβη της υγείας κάθε διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών, η κάκωση δε μπορεί να είναι συγχρόνως και βλάβη της υγείας αλλά η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς κάκωση, καθώς επίσης μπορεί να επέλθει η καθεμία χωριστά ή να είναι η μία συνέπεια της άλλης και δεν δημιουργείται αντίφαση από τη σωρευτική παραδοχή σωματικής κάκωσης και βλάβης της υγείας. Η συνδρομή δε των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης για το έγκλημα αυτό πρέπει να αιτιολογείται, εν όψει της διαβάθμισης της σωματικής βλάβης, αναλόγως της σπουδαιότητάς της, σε απλή, επικίνδυνη, βαριά και θανατηφόρα (πρβλ. Α.Π.643/2023 «... η σχετική κρίση πρέπει να αιτιολογείται ...», βλ. Τριμ.Πλημ. Αθηνών 392/2022, Α' ΝΟΜΟΣ).

Ακόμη και από τον συνδυασμό της ιατρικής βεβαίωσης με τα λοιπα στοιχεία στη δικογραφία δεν προκύπτει αν η πράξη προξένησε στην παθούσα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή αν την εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά της, αν υπήρχε κατοιο επακόλουθο από τις σωματικές κακώσεις ή βλάβες που υπέστη βαριάς σωματικής βλάβης ή διανοητικής πάθησης, αν η πράξη τελέστηκε με τρόπο που μπορούσε να προκαλέσει στην παθούσα κίνδυνο ζωής ή βαριά σωματική βλάβη, αν είναι δυνατόν οι σωματικές κακώσεις/βλάβες να προκαλέσουν στο συγκεκριμένο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, κ.λ..

Συνακόλουθα, αφού, σύμφωνα με τα ανωτέρω, θα πρέπει το Συμβούλιό σας, ενεργώντας κατ' άρ. 310παρ.1δ'- άρ.307δ', άρ.308, και άρ.315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας:

ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΚΡΙΣΗ, α) για τη διενέργεια ιατρικής πραγματογνωμοσύνης, β) για να καταθέσει ο ιατρός στο ΓΝ που επιλήφθηκε του περιστατικού και γ) για να καταθέσει συμπληρωματικώς η

δεν προβλέπεται να κηρυχθεί η Πρόταση «απαράδεκτη ως προς την εισαγωγή της στο Συμβούλιο». Το Συμβούλιο, διαφωνώντας ως προς την δικονομική ενέργεια υποβολής Προτάσεως, δεν έχει δικονομική δυνατότητα να «καταγγείλει» την ενέργεια του Εισαγγελέα, αλλά υποχρεούται να απέχει να αποφανθεί¹⁴ έως την υποβολή Προτάσεως επί της ουσίας, που στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν δικονομικά εφικτή, αφού ήδη είχε γίνει αξιολόγηση και υπαγωγή του αποδεικτικού υλικού.

β) Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του, υποχρεούται να επιλύει δικονομικά προβλήματα και να προωθεί ουσιαστικά τη δικονομική πορεία των υποθέσεων (άρ.307ΚΠΔ). Η επιλογή της επιστροφής της δικογραφίας στην Εισαγγελέα με την έκδοση του υπ' αριθμ.29/2024 Βουλευμάτος - πέραν του ότι το Διατακτικό συνιστά μη πρόβλεπόμενη στον νόμο / νομικά αστήρικτη δικονομική ενέργεια - αντί της αποχής να αποφανθεί έως την υποβολή εισαγγελικής Προτάσεως - καθυστερεί δικονομικά αδικαιολόγητα τη διαδικασία¹⁵, καθώς η Πρόταση του Εισαγγελέως θα κατατίθεντο αμέσως με την επιστροφή, αφού ήταν ήδη ολοκληρωμένη. Ο ΚΠΔ δεν απαγορεύει στον Εισαγγελέα να εισάγει Πρόταση με αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού και το αίτημα για Περαιτέρω Ανακρίση, επαφίεται, δε, στην κρίση του η επιστροφή της δικογραφίας, όταν όμως απαιτείται συμπλήρωση στην ανάκριση. Όταν όμως το ανακριτικό υλικό είναι πλήρες και η ανάγκη συμπληρωματικής ανάκρισης προκύπτει από την αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού, η εισαγωγή της υπόθεσης στο Συμβούλιο είναι **δικονομικός μονόδρομος**, για να αξιολογήσει το Συμβούλιο την αποδεικτική ωριμότητα της υπόθεσης.

Πολύ ορθά και όχι μεμονωμένα (πρβλ.ανωτ. Βουλ.Συμβ.Πλημ.Θεσπρωτίας), το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης¹⁶ (πλήρες κείμενο στη ΝΟΜΟΣ) κατέληξε ότι όταν ο ανακριτής διαβιβάσει τη δικογραφία περαιωμένη στον εισαγγελέα και ο τελευταίος κρίνει ότι πρέπει να συνεχιστεί η ανάκριση, δεν μπορεί να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή, αλλά πρέπει να την εισαγάγει στο συμβούλιο για να λύσει τη διαφωνία, καθώς αυτή (η διαφωνία) ανακύπτει με τη διαβίβαση της δικογραφίας και τη διαφορετική άποψη του Εισαγγελέα και συγκεκριμένα: « ... εάν στην τελευταία αυτή περίπτωση ο εισαγγελέας στον οποίο ο ανακριτής μετά το νομότυπο πέρας της ανάκρισης διαβίβασε τη δικογραφία, έχει διαφορετική γνώμη, πιστεύει

¹⁴ Α.Ζαχαριάδης, Ο ΝΚΠΔ, άρ.308ΚΠΔ, σελ. 1929, «Αν, παρά ταύτα, υποβληθεί τέτοια εισαγγελική πρόταση, το συμβούλιο πρέπει να απέχει από την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης μέχρι να υποβάλει ο εισαγγελέας πρόταση στο συμβούλιο να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του».

¹⁵ Ιδίως σε περίπτωση μεταγενέστερης τυχόν αρνήσεως του Ανακριτή, που, στην πράξη, δεν αποκλείεται στα πλαίσια ασφυκτικών υπηρεσιακών αναγκών ή προθεσμιών που αντιμετωπίζονται στα ανακριτικά γραφεία. Πρβλ. Δ.Βαρελάς, Η αρμοδιότητα του Συμβ.Πλημ.στον ΚΠΔ, nd.org, (τέτοιες διαφωνίες μπορεί να προκύψουν από πάσης φύσεως αιτήματα που μπορούν να υποβληθούν στο συμβούλιο, ύστερα από απόρριψη από τον ανακριτή ή τον εισαγγελέα π.χ. αίτηση για εξέταση μαρτύρων μετά από απορριπτική διάταξη του ανακριτή, αίτηση για διενέργειας πραγματογνωμοσύνης που απέρριψε με διάταξη του ο ανακριτής, αίτηση για κατ' αντιπαράσταση εξέταση του κατηγορούμενου με τον παθόντα (274 ΚΠΔ) κ.ο.κ.).

¹⁶ Συμβ.Πλημ.Θεσσαλονίκης 1266/1991, Ποιν.Χρ.1991, 1197 και εκεί παραπομπές. (Σημ. ότι το άρ.308 του παλαιού ΚΠΔ προβλεπόταν πάλι η δυνατότητα του Εισαγγελέα να επιστρέψει τη δικογραφία στον Ανακριτή για συμπλήρωση της ανάκρισης). Βλ. και στον Χ.Σεβαστίση, Ερμ ΚΠΔ, άρ.307, σελ.3739.

δηλαδή ότι πρέπει να απαγγελθεί κατηγορία και να ληφθεί απολογία του κατηγορουμένου, γιατί κατά την άποψή του υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις εναντίον του, **τη γνώμη του αυτή δεν μπορεί να την επιβάλει στον ανακριτή, επιστρέφοντας σε αυτόν τη δικογραφία με αίτημα να λάβει την απολογία του κατηγορουμένου για το νομότυπο πέρας της ανάκρισης, αλλά οφείλει να φέρει τη διαφωνία που ανέκυψε στο δικαστικό συμβούλιο (αρ.307στοιχ.α', δ'ΚΠΔ), το οποίο θα αποφανθεί για την ορθότητά της μιας ή της άλλης γνώμης. Στην αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή ο Εισαγγελέας που έχει διαφορετική γνώμη δικαιούται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή και να τον υποχρεώσει να λάβει την απολογία του κατηγορούμενου, παρόλο που κατά την κρίση εκείνου (του ανακριτή) δεν υπάρχουν ενδείξεις εναντίον του, **θα υποχρεωνόταν ο ανακριτής με απλή πρόταση του εισαγγελέα και όχι με βούλευμα του αρμόδιου συμβουλίου να εκτελεί ανακριτικές πράξεις κατά παράβαση της υποχρέωσης του απέναντι στον κατηγορούμενο και παρότι ο νόμος παρέχει σ αυτόν (ανακριτή) με ρητή διάταξη (άρ.270παρ.1, άρ.248παρ.1ΚΠΔ το δικαίωμα να αρνηθεί τη διενέργεια αυτών ...» και κατοπινότερα αναφέρεται το ιδιαίτερο σημαντικό** «Συνεπώς η ανάκριση είχε περατωθεί νόμιμα και αν ο Εισαγγελέας μετά από μελέτη της δικογραφίας σχημάτισε τη γνώμη ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής εις βάρος των κατηγορουμένων, έπρεπε, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, να προσφύγει από τότε στο Συμβούλιο τούτο για τη επίλυση της διαφωνίας που ανέκυψε και όχι να επιστρέψει τη δικογραφία τον ανακριτή και να ζητήσει απ' αυτόν να λάβει τις απολογίες των κατηγορουμένων, γιατί κατά τη δική του γνώμη (του Εισαγγελέα) προέκυψαν εναντίον τους αποχρώσεις ενδείξεις» «Επομένως, η αντίθεση άποψη της εισαγόμενης εισαγγελικής πρότασης, σύμφωνα με την οποία ο Ανακριτής μετά την επιστροφή σ' αυτόν της δικογραφίας ήταν υποχρεωμένος να λάβει τις απολογίες των κατηγορουμένων, μολονότι ο ίδιος (Ανακριτής) έκρινε ότι δεν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις εναντίον τους, είναι νομικά αβάσιμη. Πρέπει να σημειωθεί ότι η διαφωνία μεταξύ Ανακριτή Εισαγγελέα δεν ανέκυψε με την άρνηση του Ανακριτή να ικανοποιήσει το αίτημά του Εισαγγελέα και να λάβει τις απολογίες των κατηγορουμένων, όπως υποστηρίζει με την πρότασή του ο Εισαγγελέας, αλλά αυτή είχε ήδη ανακύψει όταν μετά την επιστροφή της δικογραφίας ... ο τελευταίος (ο Εισαγγελέας), σε αντίθεση με τον Ανακριτή σχημάτισε τη γνώμη ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις , οπότε και έπρεπε, όπως προαναφέρθηκε , ν' απευθυνθεί απ ευθείας στο Συμβούλιο για την άρση της διαφωνίας αυτής».**

Σε διαφορετική περίπτωση, η παραγγελία προς τον Ανακριτή θα πρέπει να γίνεται υπό τη μορφή πολυσέλιδης Προτάσεως και όχι υπό τη μορφή συνοπτικής αναγραφής σε εισαγγελική παραγγελία. Δεν αποκλείεται, δε, η εισαγγελική Πρόταση να είναι μικτή ως προς τα αιτήματα της Προτάσεως, Π.Χ. ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ για ...ή ΝΑ ΠΑΥΣΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΔΙΩΣΗ για ... & ΝΑ ΔΙΑΤΑΧΘΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΚΡΙΣΗ για....¹⁷ Η κρίση, επομένως, του Συμβουλίου Πλημ/κών Λευκάδας ότι «ο εισαγγελέας δεν έχει τη δυνατότητα εκ του νόμου μετά τη διαβίβαση σ αυτόν της δικογραφίας από τον ανακριτή ν απευθυνθεί αμέσως στο δικαστικό συμβούλιο

¹⁷ Στον Χ.Σεβαστιδίη, Ερμ.ΚΠΔ, άρ.312, σελ.3942, αριθμ.14: «Σε περίπτωση που το αίτημα για διενέργεια περαιτέρω ανάκρισης υποβληθεί από τον εισαγγελέα με την γραπτή του πρόταση προς το Συμβούλιο, το τελευταίο, σε περίπτωση που κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος για συμπλήρωση της ανάκρισης, θα εκδώσει επί της ουσίας βούλευμα, εφόσον όμως ο εισαγγελέας πρότεινε και για την ουσία της υπόθεσης, διαφορετικά, αν η εισαγγελική πρόταση περιορίζεται στην υποβολή αιτήματος για περαιτέρω ανάκριση, το συμβούλιο πρέπει να απέσχει από την έκδοση βουλεύματος επί της ουσίας, μέχρι την υποβολή εισαγγελικής πρότασης επί της ουσίας (βλ.ετσι και Συμβ.Δωδ.1/2010, ΝΟΜΟΣ)».

για συνέχιση της ανάκρισης, διότι μια τέτοια πρόταση είναι νομικά αστήρικτη», με επίκληση του άρθρου 308παρ.1ΚΠΔ (και του Συμβ.Πλημ.Αθ.281/1978¹⁸), όχι μόνο είναι αντίθετη με τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου αυτού, αλλά και με την ίδια τη δυνατότητα του Εισαγγελέα να εισάγει Πρόταση στο Συμβούλιο, ιδίως είναι αντίθετη με την ελεύθερη «κρίση» του εισαγγελέα που θεσπίζεται στο άρθρο 308παρ.1ΚΠΔ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δε, που αφορά το Βούλευμα 29/2024, με τη διαβίβαση της δικογραφίας στον Εισαγγελέα, νομότυπα περαιωμένη, για την πράξη της Βαριάς ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης από μόνιμο σύντροφο που επεδίωκε την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης, με επισύναψη των ιατρικών εγγράφων που αφορούσαν στις σωματικές βλάβες που υπέστη η εγκαλούσα, ήδη είναι απόλυτα συναγόμενη η κρίση του Ανακριτή για τη μη αναγκαιότητα συμπληρωματικής ανάκρισης για το είδος των σωματικών βλαβών της παθούσας και ο Εισαγγελέας δεν μπορεί να του επιβάλει τη διαφορετική γνώμη του ή τις αμφιβολίες του για το είδος των σωματικών βλαβών.

γ) Πέραν των ανωτέρω, το πρόβλημα που εντοπίζεται στο Βούλευμα είναι ότι εισήχθη Πρόταση με κρίση στην ουσία και εντοπισμό δυσχέρειας στη διάγνωση της Ιατρικής βεβαίωσης με αντίστοιχη πρόταση προς το Συμβούλιο για περαιτέρω ανάκριση. Το Συμβούλιο όμως αγνόησε τελείως την εισαγγελική Πρόταση και το άρθρο 310παρ.1δΚΠΔ, και έκρινε «καταγγελτικά» τη δικονομική ενέργεια του Εισαγγελέα, αντί να απέχει από την έκδοση Βουλεύματος, ως ανωτέρω ελέχθη. Δηλ. κινήθηκε έξω από τα όρια της αρμοδιότητάς του να κρίνει επί της Προτάσεως που εισήχθη ή να απέχει να κρίνει επί της Προτάσεως και έλεγξε, αρνητικά και προκατειλημμένα, τη δικονομική ενέργεια του Εισαγγελέα, χωρίς, όμως, να έχει υποβληθεί αντίστοιχη Πρόταση για το δικονομικό θέμα (άρ.171παρ.1βΚΠΔ). Ο κίνδυνος που κρύβεται στην αποδοχή τέτοιου Βουλεύματος ως νόμου βάσιμου, ενόψει και του άρθρου 307ΚΠΔ που έχει επεκτείνει την αρμοδιότητα του Συμβουλίου κατά την προδικασία, είναι η εισαγωγή Προτάσεων στο Συμβούλιο, το οποίο αντί να αξιολογήσει την εκάστοτε εισαγγελική Πρόταση (άρ.310ΚΠΔ), θα μπορεί να κρίνει, ως αναιρετικό δικαστήριο, από μόνο του τις ενέργειες του Εισαγγελέα, ήδη από την επεξεργασία της Μηνύσεως/Εγκλήσεως, χωρίς να έχει υποβληθεί σχετική Πρόταση κατά το άρθρο 307παρ.1ΚΠΔ.

Χαρακτηριστικά με το υπ' αριθμ.25/2020 Βούλευμα, που εκδόθηκε μετά από Πρόταση (40) σελίδων με πλήρη αιτιολογία και αίτημα του Εισαγγελέα για περαιτέρω ανάκριση για διενέργεια λογιστικής πραγματογνωμοσύνης¹⁹, το Συμβούλιο

¹⁸ Το Βούλευμα αυτό, όπως και τα Συμβ.Πλημ.Αθ.3503/2016, Συμβ.Πλημ.Αθ.2451/2012 που αναφέρονται στο Βούλευμα 29/2024 δεν εντοπίστηκαν κατά την αναζήτησή μας.

¹⁹ Εκ της Προτάσεως: «Από τα στοιχεία στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης και της ανάκρισης και ειδικότερα ... τα οποία εκτιμώνται καθ' αυτά και σε συνδυασμό μεταξύ τους ...: ... Εκ των ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι, απαιτείται η διενέργεια λογιστικής πραγματογνωμοσύνης, που μέσα από την επισκόπηση των ανωτέρω εγγράφων και των θεωρημένων καταστάσεων θα διαλευκάνει τελικώς τα κατεστραμμένα μηχανήματα, εξοπλισμό, εμπορεύματα, πρώτες ύλες. Συνακόλουθα, αφού, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις, που απαιτεί το άρθρο 313 του νέου ΚΠΔ, ως ισχύει, για τη στήριξη κατηγορίας εναντίον των κατηγορουμένων, θα

Πλημμελειοδικών Πατρών, αφού πραγματεύτηκε το θέμα της μη επίκλησης στην Πρόταση ρητής διαφωνίας μεταξύ Ανακριτή και Εισαγγελέα, έκρινε αιτιολογημένα ότι, «κατά τη διενεργηθείσα ανάκριση, έχουν συλλεχθεί τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν την κρίση του σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 310 παρ. 1 ΚΠΔ για τις αποδιδόμενες στους κατηγορούμενες πράξεις και απέιχε να αποφανθεί έως την υποβολή Προτάσεως επί της ουσίας της υπόθεσης, διαβιβάζοντας για τον λόγο αυτό (δηλ. για την υποβολή Προτάσεως για τις αποδιδόμενες κατηγορίες) τη δικογραφία στην αρμόδια Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πατρών», ως ακολούθως: «Στην προκείμενη δε περίπτωση δεν

γίνεται επίκληση - περί ύπαρξης ρητής διαφωνίας μεταξύ Ανακριτή και Εισαγγελέα, ώστε το παρόν Συμβούλιο να καταστεί αρμόδιο και να αποφανθεί σχετικά, ενώ ακόμη και στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι υφίσταται διάσταση απόψεων μεταξύ των ως άνω λειτουργών και συνεπώς υφίσταται επί της ουσίας σχετική διαφωνία, η εν λόγω υπόθεση θα έπρεπε να εισαχθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 307 ΚΠΔ με σχετική πρόταση περί άρσης της διαφωνίας μεταξύ των ανωτέρω και όχι κατά τις διατάξεις του άρθρου 308 παρ. 1 ΚΠΔ με πρόταση περί της διενέργειας συμπληρωματικής κυρίας ανάκρισης. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι το παρόν Συμβούλιο κρίνει ότι, κατά τη διενεργηθείσα κύρια ανάκριση, έχουν συλλεχθεί τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν την κρίση του σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 310 παρ. 1 ΚΠΔ για τις αποδιδόμενες στους κατηγορούμενους πράξεις. Επομένως, εφόσον σύμφωνα με τα προαναφερόμενα δεν υπάρχει νόμιμη πρόταση της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πατρών επί της ουσίας της υπόθεσης, ήτοι πρόταση που να κατατείνει στην ουσιαστική περάτωση της κυρίας ανάκρισης κατ' άρθρο 308 παρ. 1 ΚΠΔ, αφού η πρόταση για τη διενέργεια περαιτέρω κυρίας ανάκρισης δεν συνιστά τέτοια, και ενόψει του ότι, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στην ως άνω μείζονα σκέψη, σε περίπτωση που το παρόν Συμβούλιο εξετάσει την ουσία της υπόθεσης θα εκδώσει βούλευμα, που θα πάσχει από απόλυτη ακυρότητα, πρέπει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων που προαναφέρθηκαν και σύμφωνα με τα ως άνω αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, το παρόν Συμβούλιο να απέχει να αποφανθεί επί της παρούσας υπόθεσης μέχρι να υποβληθεί από την αρμόδια Εισαγγελέα πρόταση του επί της ουσίας της υπόθεσης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό του παρόντος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΕΧΕΙ να αποφανθεί επί της παρούσας υπόθεσης με
μέχρι να υποβληθεί από την Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πατρών πρόταση
του επί της ουσίας της υπόθεσης.

ΔΙΑΒΙΒΑΖΕΙ τη δικογραφία στην αρμόδια Εισαγγελέα
Πλημμελειοδικών Πατρών για τις περαιτέρω νόμιμες ενέργειές της.

πρέπει το Συμβούλιό σας, ενεργώντας κατ' άρ.307δ', 308, 310παρ.1β',δ', άρ.311 και 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας:

ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΚΡΙΣΗ α) για τη διενέργεια λογιστικής πραγματογνωμοσύνης και συγκεκριμένα, να διατάξει το διορισμό Λογιστή και αρμόδιου Υπαλλήλου του Εμπορικού Επιμελητηρίου (προσφορότερο από το Τμήμα Μητρώου και Μηχανογράφησης) (185, 186ΚΠΔ), οι οποίοι αφού ελέγξουν α) τη δισέλιδη Λίστα που προσκομίστηκε από τον ..., τα υπ αριθμ. τιμολόγια και τις δύο λίστες που συνοδεύουν τα τιμολόγια, το υπ' αριθμ. τιμολόγιο, την υπ' αριθμ. ... Συμβολαιογραφική Πράξη με τα αναφερόμενα Πάγια που μεταβιβάστηκαν στην ..., την υπ' αριθμ. Έκθεσης Αναγκαστικής Κατάσχεσης, τα Τιμολόγια στο Τμήμα Εμπορίου και , τις φωτογραφίες, το Μητρώο Παγίων της, ως και το Μητρώο - Κατάσταση Εμπορευμάτων της , καθώς και κάθε πρόσφορο έγγραφο που απαιτηθεί κατά τη διενέργεια της πραγματογνωμοσύνης (άρ.263, 264ΚΠΔ) να γνωμοδοτήσουν για το αν τα αναγραφόμενα στη δισέλιδη Λίστα, που επιδείχθηκε στην Επιτροπή και προσκομίστηκε στο , έχουν καταστραφεί, έγγραφο που απαιτηθεί κατά τη διενέργεια της πραγματογνωμοσύνης (άρ.263, 264ΚΠΔ) να γνωμοδοτήσουν για το αν τα αναγραφόμενα στη δισέλιδη Λίστα, που επιδείχθηκε στην Επιτροπή Καταγραφής Υψους Ζημιών και προσκομίστηκε στο Τμήμα Εμπορίου, έχουν καταστραφεί, β) ...».

Εν κατακλείδι, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Λευκάδας, δεδομένου ότι έχει εισαχθεί Πρόταση στο Συμβούλιο με αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού και τοποθέτηση επί των ουσιαστικών στοιχείων της υπόθεσης, έπρεπε να κινηθεί στα όρια που τάσσονται από το άρθρο 310ΚΠΔ και είτε να διατάξει περαιτέρω ανάκριση, είτε να απέχει να αποφανθεί²⁰ μέχρις ότου υποβληθεί συμπληρωματική Πρόταση επί της κατηγορίας. Διαφωνώντας με τη δικονομική ενέργεια του Εισαγγελέα για την εισαγωγή της Πρότασης και τη μη διαβίβαση της δικογραφίας στον Ανακριτή, δεν προβλέπεται από τον ΚΠΔ η κήρυξη απαράδεκτης της εισαγωγής της υπόθεσης στο Συμβούλιο, ούτε η επιστροφή της δικογραφίας στον Εισαγγελέα «για να πράξει τα νόμιμα» και για τον λόγο αυτό το Διατακτικό και η Αιτιολογία του Βουλεύματος δε βασίζεται σε Δικονομικό Νόμο και χαρακτηρίζεται ως νομικά αστήρικτο, σημειώνοντας ότι εκδόθηκε άνευ υποβολής σχετικής Προτάσεως για το δικονομικό θέμα (σχετ. άρ.479, 484ΚΠΔ - άρ.171παρ.1β'ΚΠΔ). Η επιλογή ασκήσεως ενδίκου μέσου σε βάρος του υπ' αριθμ.29/2024 Βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λευκάδας συμπορεύεται με την χρονική καθυστέρηση στην περαίωση της υπόθεσης που επέλεξε το Συμβούλιο. Με γνώμονα την ταχύτητα της διαδικασίας, επιβάλλεται στην Εισαγγελική Αρχή η επιλογή να διαβιβάσει τη δικογραφία στον Ανακριτή, με αίτημα την περαιτέρω ανάκριση κατά τα ειδικότερα στην εισαγγελική Πρότασή (που βασίστηκε στα άρθρα 310παρ.1αΚΠΔ σε συνδ. με άρ.308ΚΠΔ, άρ.307δΚΠΔ). **Αν ο εισαγγελέας²¹ υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο για τη διενέργεια περαιτέρω ανακρίσεως και το τελευταίο δεν υιοθετήσει την Πρότασή του, τότε οπωσδήποτε θα πρέπει να απέχει από την κρίση του αναμένοντας την υποβολή εισαγγελικής προτάσεως επί της ουσίας (στον Α.Ζαχαριάδη, Ερμ. Ο ΝΚΠΔ, άρ.310ΚΠΔ, σελ. 1991, αριθμ.44 και εκεί παραπομπές)²².**

Ανδρομέδα Στεφανίδου

Εισαγγελέας Πρωτοδικών

Με την ιδιότητα LLM

Ποινικού Δικαίου κ Ποινικής Δικονομίας Δ.Π.Θ.

Αστικού Δικαίου κ Πολιτικής Δικονομίας Δ.Π.Θ.

²⁰ Βλ. ανωτ. Συμβ. Πλημ. Πατρών 25/2020, αδημ.

²¹ Στις παραπομπές οι γράφοντες - συγγραφείς αναφέρονται στον «εισαγγελέα» χωρίς διάκριση σε Υπηρεσιακό Βαθμό.

²² Έτσι και στον Αθ. Κονταξή, ΚΠΔ, άρ.308ΚΠΔ, σελ.1974.